

Skälig avgift för byggvatten

En fastighetsägare ansåg att kommunen hade påfört en för hög bruksavgift för sk byggvatten. Aktuell fastighet förvärvades hösten 2007, där byggnation påbörjades i juni 2008. Inflyttning ägde rum i februari 2009. Kommunens första VA-räkning innehöll en avgift för byggvatten motsvarande en förbrukning på 147 kubikmeter. Fastighetsägaren fick ingen förklaring av kommunen om hur summan hade räknats fram men fick besked om att avgiftsuttaget hade stöd i gällande VA-taxa. Fastighetsägaren menade att kommunen tar ut en avgift utan hänsyn till den faktiska kostnaden vilket måste stå i strid med den kommunala självkostnadsprincipen. Taxans konstruktion ansåg denne vara orimlig eftersom den tillät utdebitering av bruksavgifter innan en bostadsfastighet ens är bebyggd och används för sitt ändamål. Taxan angav också att avgift för byggvatten endast utgår om sådant vatten använts. Följaktligen borde därmed ingen avgift utgå om anläggningen inte används. Fastighetsägaren gjorde själv bedömningen att betalning för byggvatten motsvarande förbrukning på 2 kubikmeter var mer skäligt.

Kommunen konstaterade att fastighetsägaren hade utnyttjat tjänsten byggvatten under ca 10 månaders tid. Kommunens VA-taxa för byggvatten innehöll en fast avgift per anslutningspunkt. Rimligheten i kostnaden för byggvatten, menade kommunen, måste ställas i relation till alternativet, dvs en permanent VA-anslutning som hade kostat mycket mer.

VA-nämnden konstaterade att kommunen i sin VA-taxa reglerat avgift för byggvatten genom bestämmelsen: "För tillfällig förbrukning av tillfällig art såsom för byggnadsarbeten (så kallat byggvatten), utgår avgift för vatten och avlopp med 2.319 inkl moms (1.855 exkl moms) kronor per anslutningspunkt." Enligt 31§ vattentjänstlagen ska avgiftsuttaget fördelas mellan abonnenterna efter skälighet och rättvisa. Fördelningen ska ske efter den huvudsakliga nytta som varje fastighet har av den allmänna VA-anläggningen. För bruksavgifter kommer alltså nyttan till uttryck genom parametrar som en fast avgift kombinerad med en rörlig avgift som ofta, men inte alltid, knyts till vattenförbrukningen räknad i kubikmeter jämte en lägenhetsavgift, när fastigheten används som privatbostad. Nyttobedömningen gäller i princip också i fråga om byggvatten.

VA-nämnden bedömde att kommunens taxa inte visade några parametrar som speglade nyttan med byggvattnet i syfte att spegla olika grad av nyttan för olika fastigheter. VA-nämnden hänvisade också till Svenskt Vattens branschförslag publikation P96, VA-taxa, där det föreslås att för det fall mätning av byggvatten inte sker, att avgift för den förbrukade vattenmängden ska tas ut med ett belopp som är beräknad på så sätt att mängden vatten antas uppgå till 30 kubikmeter per lägenhet. Det var mer lämpligt att använda P96 förslag i hanteringen av detta ärende. Följaktligen ansåg VA-nämnden att fastighetsägaren skulle betala för 30 kubikmeter samt en fast avgift enligt kommunens VA-taxa, dvs 1.009 kr inkl moms istället för debiterade 2.319 kr.

BVa 37, Va 33/10

Rita Lord